

Striptekenaar Theo van den Boogaard bij zijn geboortehuis in Castricum. (Inzet zijn stripcreatie Sjeff van Oekel)

FOTO RONALD GOEDHEER

Striptekenaar Theo van den Boogaard verwerkte mimiek van vader in Van Oekelstrips Van Breedeweg naar Broadway

DOOR RIEN FLORIS
CASTRICUM - Theo mocht nog niet naar de kleuterschool. Stond als peuter achter het raam van de erker en keek naar buiten. „Ik zag de mensen gebaren. Hun mimiek, hun bewegingen. Ik denk dat mijn eerste tekenkennis over lichaamstaal daar is gevormd.”

Toen zijn vriend Karel nog leefde (Theo is van de herenliefde, hij en Karel waren 32 jaar samen) fietsten ze nog eens langs de Breedeweg in Castricum. Hij sprak zijn oude buurman die voor zijn derde verjaardag nog een kruiwagen had getimmerd. Buurman Revers keek naar de twee mannen en wees naar zijn geboortehuis. „In het huis waar jij geboren bent, daar wonen er nu ook twee zoals jullie. Hele lieve jongens.” Theo schaterde.

Zevende
Tot zijn vierde woonde hij in het huis aan de Breedeweg. Hij is de zevende in het gezin dat uitgroeide tot elf kinderen. Goede katholieken. „Het is moeder nog een tijdje gelukt om ons zondagmorgen en -middag naar de kerk te krijgen. Maar op een gegeven moment

lokte bioscoop Corso met Johnny Weismuller. We kregen geen zakgeld, maar verdienden een centje bij met het folderbedrijf van vader.”

Vader was halfbloed Indonesisch. Oma is een Toorop. „Ja, van Charley Toorop, de schilder. Vader zei altijd dat het tekenantelen een generatie heeft overgeslagen.”

Op de kleuterschool al vroegen de jufs of Theo even een paddenstoel of schip kon tekenen voor de andere kinderen om in te kleuren. „Dat was in een tijd dat er lang niet zoveel beeld was als nu.” Op zijn zesde imiteerde hij Suske en Wiske aan de keukentafel. Stond moe-

‘Daar wonen er nu ook twee zoals jullie’

der te strijken en Theo zat te tekenen. Vader ging met me naar de Hollandse boekhandel in de Torenstraat. Dan zei hij: Wat is het beste papier en wat zijn de beste kleurpotloden?”

Specialiteiten
Een druk huishouden. Toen het huis aan de Breedeweg te krap

werd, verhuisde het gezin naar de Julianastraat. Maar het was wel heel gezellig. Iedereen had zijn specialiteiten. Zijn oudste broer Nico werd professor Frans aan de Universiteit van Amsterdam. Een ander werd buschauffeur en Theo dus tekenaar. De grondlegger van de Nederlandse undergroundstrips en later breed bekend met de strips van Sjeff van Oekel. Op zijn vijftiende gaf hij al zijn eerste stripboek uit bij de gebroeders Pos van 'De Kennemer'. Dat was 'Mark boter bij de vis'. Een strip over botersmokkel vanuit België, onder vis waar de douane liever niet de handen aan vuil maakte. Vader Henk deed de onderhandelingen voor het contract. „Ik zie hem nog staan. Mijn vader had een wat slaafse houding tegenover het gezag. Als met de pet in de hand vroeg hij aan de gebroeders Pos dan 'Heren, komt het gelegen?' Eigenlijk net Sjeff van Oekel. In de Van Oekelstrips heb ik de motoriek en mimiek van mijn vader verwerkt. Maar ook die van Oliver Hardy. Dat heel nette verzorgde.”

Vakantie
Zijn eerste stripboek leverde duizend gulden op. Een gigantisch bedrag in die tijd. Ik heb mijn vader en moeder vijfhonderd gulden gegeven. Konden ze voor het eerst op vakantie naar Zwitserland. Mijn broer

Gerard gaf ik geld voor een Russisch cameraatje. Dat kocht hij op het Waterlooplein samen met een tructafel en celluloid

‘Heren, komt het gelegen?’

uit de Toonderstudio. Daar maakten we tekenfilms mee. Theo kijkt terug op een gelukkige jeugd. „Castricum is zo rijk. Je hebt er de duinen en de zee, de rand van het tuindersgebied richting Uitgeest, de koeien en het Uitgeestermoor.” Hij weet nog veel van zijn vroege jeugd. Hoe hij zijn duim openhaalde aan een opengesneden bamboestok waaraan hij met een buurjonge om het hardst aan zat te trekken. Bijna trots toont hij het litteken. De middelbare school werd het gymnasium op het Petrus Canisiuscollege in Alkmaar. Inmiddels was hij nog drukker aan het striptekenen. Geïnspireerd onder meer door de eerste MAD die zijn broer mee naar huis nam. „In die tijd had je het moment 'Eve of destruction'. Mijn schoolvrienden en ik noemden ons de 'Gang of destruction'. Pils zuipen in De Witte Ballon in Alkmaar en optreden bij jazz and poetry op school.” Daar toonde hij een filmpje

dat hij had 'gedraaid' op de vuilnisbelt van Castricum waar allerlei schoolmeubilair lag. „Dan zag je eerst het schoolgebouw, dan ons, de Gang of destruction en daarna de schoolbanken op de vuilnis. Nou, het verhaal lijkt me duidelijk.” Hij had een hekel aan school, maar er waren ook leuke docenten zoals Jan Pannekeet die in smakelijk Westfries kon vertellen. Maar van studeren kwam niet veel. „Eigenlijk wilde ik acteur worden. Ik deed auditie bij de theaterschool. Ik zie Henk van Ulzen nog zitten. Nou, ik werd het dus niet. Dat heb ik hem een paar jaar geleden nog verteld. Hij kende me inmiddels als tekenaar en zei toen: Ach, misschien ook maar beter zo.”

Legerjack
Flower power, hippies, provo's en noezms. Die tijd was het. „Ik was altijd met muziek bezig. Stones en Dylan natuurlijk. We waren verschrikkelijk in die tijd. Ik had een legerjack met heel grote zakken en pikte langspeelplaten bij de platenwinkel in Castricum en verkocht ze jaren later nog bij Concerto in Amsterdam.” Amsterdam was het mekka. Dus verhuisde hij. Op zijn zeventiende meldde Theo zich met tekeningen bij Willem de Ridder van Hitweek/Aloha (ook

Theo van den Boogaard

Striptekenaar
25 maart 1948
Breedeweg Castricum
Woon nu Herengracht Amsterdam

Volgende week: Krystel Pullens uit Santpoort-Noord.

Theo op zijn zestiende toen hij zijn eerste stripboekje uitgaaf met naast hem zijn broer Ton.

oprichter van Paradiso). Die nam zijn gewaagde erotstrips van Ans en Hans af. Strippen en flippen werd het in de hoofdstad. „Joop Wilhelmus die seksblad Chick uitgaaf, wilde de Ans en Hans strip overnemen. Prima vond ik, verdiende ik er eindelijk iets mee. 1500 gulden voor vier pagina's. In die Chick had je toen contactadvertenties staan van vijf gulden. Joop betaalde de strips contant in stapels briefjes van vijf van de contactadvertenties.”

Herengracht
Samen met Nico Scheepmaker maakte hij de voetbalstrip Abe. Het ging hem voor de wind. Na omzwervingen door onder-

gricht rolt vast nog wel een nieuwe Van Oekel uit de studio, de strip die zelfs tot in Frankrijk en Spanje is doorgedrongen.

Van Oekel (Dolf Brouwers) bezorgde Van den Boogaard en Wim T. Schippers slapeloze nachten toen hij een proces aanspande omdat hij niet meer vloekend of pornografisch wilde worden afgebeeld. De zaak werd geschikt. „Dat was verschrikkelijk. Wim had het personage gecreëerd en kreeg Van Oekel tegen zich. En in de strip is het niet Dolf Brouwers, maar zijn het veel meer personages die aan Van Oekel ten grondslag liggen. Tot mijn eigen vader aan toe.”

Strips en muziek vloeien bij Theo in elkaar over. Hij treedt tegenwoordig samen met Castricummer Jakob Klaasse op met een Bob Dylan stripconcert. Terwijl hij zingt en mondharmonica speelt worden op de beamer tekeningen over de songs geprojecteerd. En natuurlijk wordt er gewerkt aan een boek 'The Dylan Illustrated' met Theo's tekeningen bij Dylan's songteksten. „Mijn uitgever, De Bezige Bij, vraagt nu aan het management van Dylan toestemming voor het gebruik van de Engelse teksten. Als dat lukt dan wordt het van de Breedeweg naar Broadway.”

Wim T. Schippers kreeg Van Oekel tegen zich

groundland en zelfs even Zandvoort ('Hadden we nooit moeten doen') is Theo inmiddels wat rustiger neergestreken aan de Herengracht. In het hartje van zijn geliefde Amsterdam waar hij onlangs nog een prach-

De Kraaien komen op het nieuwe festival Easy Rider.

WIJK AAN ZEE Surffestival Easy Riders

Een nieuw surf-, skate-, en muziekfestival met clinics, optredens en demo's: dat is Easy Riders dat op zaterdag 4 augustus voor de eerste keer plaatsvindt bij de Noordpier op het strand van Wijk aan Zee. In en rond strandpaviljoen Aloha worden diverse demonstraties en clinics gegeven door internationale surf-, kite- en supmatadores. Australisch windsurfer en supontwikkelaar Scott McKeercher geeft een sup clinic (stand up paddle). Bij wereldkampioene Sarah Quita Offringa kan men een clinic freestyle- en slalom windsurfen volgen. Vanaf 16 uur is er muziek. Zo kan men luisteren en kijken naar King Jack, The Upsessions, Birth of Joy, Nobody Beats the Drums en De Kraaien. Easy Riders is een initiatief van strandpaviljoen Aloha in Wijk aan Zee en Hightide Surfshop in IJmuiden.

Tot 21 uur is alles gratis maar daarna betalen men entree. In de voorverkoop kosten kaarten 12,50 euro, op de dag van het festival 15 euro. Kaarten zijn ook te bestellen via www.easy-riders.nl.

De film 'Merdeka' van Pauline van Vliet maakt veel los.

CASTRICUM Reünie voor Indiëgangers

De film 'Merdeka', standplaats Castricum. Ik moet nu gaan' maakt zoveel emoties los, dat het Strandvondstennuseum nu serieus werkt maakt van een reünie voor Indiëgangers. Die bijeenkomst zou eind augustus moeten plaatsvinden. De film is gemaakt door filmmaker Pauline van Vliet en mavo-leerlingen van het Bonhoeffer College in Castricum. Oud-Indiëgangers vertellen in de rolprent hun vaak emotionele belevenissen. De film is voorlopig nog elke woensdag-, vrijdag en zaterdagochtend van 11 tot 12 uur te zien in het Strandvondstennuseum. De ervaring leert inmiddels dat bezoekers vaak de behoefte om even na te kunnen praten. En dan kan men ook horen dat men de jaarlijkse reünie in Den Helder die onlangs afgeschaft is, toch wel mist. Het museum springt daarop in door een reünie te organiseren.

Belangstellenden wordt gevraagd te reageren als men wil deelnemen. www.strandvondstennuseum.nl of 06 22923226.

VELSEN Nieuwe actieve site GB Velsen

De nieuwe website van het Gehandicapten Beraad Velsen gaat komende donderdag 'live'. Het beraad heeft jaren een 'lees-site' gehad. Nu komt men met een 'actieve nieuwssite'. Dit is vooral mogelijk gemaakt door tijdelijk vrijwilliger Johan Wijbenga. De nieuwe site zit vol met suggesties, links en nieuwsberichten op het gebied van gehandicaptenbeleid. Ook is er plek ingeruimd voor de 'sportbehoeftepeiling'. Dit is een onderzoek naar de mogelijkheden voor gehandicapten sportbeoefening in Velsen en omgeving. De nieuwe website heeft een andere naam, www.gbvelsen.nl, maar blijft bereikbaar onder de oude naam (www.gehandicaptenberaadvelsen.nl).

ROB SPIERENBURG

IJMONDIAAL

We zijn inmiddels met zeven miljard. Verdeeld over 194 landen. Soms worden er, al dan niet verplicht door de omstandigheden, grenzen overschreden om elders een nieuw bestaan op te bouwen.

De natuur zit Wayne Sanders in de genen

IJMUIDEN - Als de in Johannesburg geboren Wayne Sanders wordt gevraagd zijn geboorteland Zuid-Afrika in een paar woorden te omschrijven, heeft hij er aan één voldoende. „Natuur”, zegt hij direct.

Niet verwonderlijk met een land dat tot de nok toe is gevuld met natuurparken waarvan het vermaarde Paul Krugerpark met zo'n 20.000 vierkante kilometer half zo groot is als Nederland. Een plak grond waar in ons land zo'n 8.000.000 mensen op vertoeven, terwijl in Zuid-Afrika de wilde dieren er de scepter zwaaien.

Toch voelt Wayne zich in zijn nieuwe vaderland volledig thuis. „Als ik na een vakantie Schiphol nader, zie ik van grote hoogte hoe mooi en netjes Nederland is. Opperuimd, schoon en goed.” Zijn vrienden, de in IJmuiden geboren Roxolan (kortweg 'Rox'), luistert enigszins verbaasd naar de woorden van haar levenspartner en zegt: „En dat zeg jij?”

Het behaaglijke gevoel dat Wayne overvalt als hij terug-

keert binnen de Hollandse landsgrenzen, heeft vooral betrekking op de begrippen vrijheid en veiligheid. Want de 'jungle' in Zuid-Afrika beperkt zich niet tot de vele natuurparken die het land telt. Het geldt helaas ook voor grote steden als Johannesburg. „Toen ik in 2004 met Rox een maand in Zuid-Afrika verbleef, merkte ik dat het in vergelijking tot mijn jeugd (Wayne was tien jaar oud toen hij met het complete gezin in 1986 in Nederland arriveerde) een stuk onveilig was geworden. „In Johannesburg is alles streng beveiligd. Mensen zitten als het ware opgesloten in hun eigen huizen met grote stalen hekken voor de deuren. Dan besef je pas hoeveel vrijheid je in een land als Nederland hebt.”

Wapenfeit
Gelukkig is er in Zuid-Afrika ook een aantal zaken ten goede gekeerd in de afgelopen kwart eeuw. Met als grootste wapenfeit vanzelfsprekend het afschaffen van apartheid in 1990. Wayne Sanders wil niet te diep ingaan op het onderwerp. „Om-

dat je een complexe zaak als apartheid niet eventjes kunt aanstippen. Als je dat serieus wilt bespreken heb je daar een hele krant voor nodig. Maar het gaat gelukkig de goede kant op. Het verschil tussen zwart en wit is nagenoeg verdwenen. Maar dat tussen arm en rijk nog lang niet. Dat zal nog wel even duren.”

De eerder genoemde natuur waarmee Wayne Sanders opgroeië, heeft hem nooit meer losgelaten. Het is dan ook niet verwonderlijk dat hij al vanaf zijn vijftiende werkt in een dierenpeciaalzaak. Hij dankt er zijn hoorbare Amsterdamse accent aan. „Dat heb ik bij Bormann opgedaan”, zegt hij. „In dat familiebedrijf werk ik nog altijd. De laatste jaren in het filiaal in Velsersbroek. Een heerlijke omgeving, zo'n dierenwinkel. Omdat ik houd van de combinatie dieren en mensen.” Dat hij dieren als eerste noemt bewijst nog maar eens dat hij zijn hart aan de natuur heeft verpand.

Naam: Wayne Sanders
Geboorteplaats: Johannesburg, Zuid-Afrika
Woonplaats: Umuiden

Een in Zuid-Afrika opgegroeide man en zijn in IJmuiden geboren levenspartner bezoeken in 2004 het immense Paul Krugerpark. Hij meldt haar dat hij de hele dag geduldig bij een waterplaats zou willen wachten tot een wilde viervoeter zich er meldt. Of niet. Zij denkt: 'We zijn in het Krugerpark dus kom op met die beesten!' Als er na vele uren eindelijk iets levends valt waar te nemen, reageert hij dolenthousiast. 'Kijk schat, een schildpad!'. De nuchtere IJmuidense heeft indrukwekkender wild nodig om geïnsponeerd te raken en reageert met 'Nou en?'

Wayne Sanders

FOTO UNITED PHOTOS/ROBIN VAN LONKHUIJSEN